

Dosar nr. 21rji-517/26

Numărul de înregistrare a cauzei în PIGD: 1-26023981-02-21rji-11052026

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana

Judecător Osadcii Mihail

D E C I Z I E
ÎN NUMELE LEGII

03 iulie 2026

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Instanța avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată, judecătorul
Judecătorii

Spoială Alexandru
Proca Mihail și Bologan Ana

a judecat, în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de către avocatul Grecu Denis în interesele condamnatului Șepeli Nicolae *****, împotriva încheierii încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, privind soluționarea chestiunilor apărute în procesul executării pedepsei în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****, și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, privind înlăturarea omisiunii,-

Procedura de notificare a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de către avocatul Grecu Denis în interesele condamnatului Șepeli Nicolae *****, în baza materialelor din dosar, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă :

1. La data de 26.02.2026, directorul Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana un demers, prin care a solicitat în conformitate cu prevederile art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, soluționarea unor chestiuni apărute în procesul executării pedepsei în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****.

2. În susținerea demersului s-a indicat că Șepeli Nicolae ***** a fost condamnat prin sentința Judecătoriei orașului Starîi Oskol, regiunea Belgorod, Federația Rusă, din 09.11.2017. Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.02.2019, (dosarul nr. 8-109/18), faptele acestuia au fost recalificate în baza art. 27 și art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod Penal al RM, fiindu-i stabilită pedeapsa de 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, termenul pedepsei fiind calculat începând cu data de 17.04.2016. Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 24.11.2021, a fost admisă plângerea condamnatului Șepeli Nicolae ***** împotriva administrației instituțiilor penitenciare, constatându-se condiții de detenție contrare prevederilor art. 3 CEDO, iar în temeiul art. 473⁴ Cod de procedură penală,

termenul pedepsei a fost redus cu 1588 zile, hotărârea fiind menținută prin decizia Curții de Apel Comrat din 10.05.2022. Ulterior, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 418-IX din 11.04.2022 privind acordarea grațierii individuale, Șepeli Nicolae ***** a fost grațiat în partea neexecutată a pedepsei, fiind eliberat din detenție la data de 15.04.2022, cu stabilirea unui termen de probațiune, rămânând neexecutată o perioadă de 7 luni și 25 zile, ce urma a fi executată sub supravegherea organului de probațiune. La data de 19.02.2026, Șepeli Nicolae ***** a fost reținut într-o altă cauză penală, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.02.2026, față de acesta a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 de zile, fiind deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău. Totodată, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 536-IX din 19.02.2026, a fost revocată grațierea individuală acordată anterior prin Decretul nr. 418-IX din 11.04.2022, ca urmare a nerespectării condițiilor stabilite, fapt ce determină reluarea executării pedepsei în partea rămasă neexecutată. Potrivit răspunsului Inspectoratului Național de Probațiune nr. 03/02-292 din 23.02.2026, Șepeli Nicolae ***** nu a fost identificat ca persoană aflată în evidența instituției. În consecință, instanța reține că acesta nu a fost luat la evidență de către organul de probațiune, iar termenul de 7 luni și 25 zile, stabilit ca restant la momentul grațierii, a rămas până în prezent neexecutat.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, a fost admis demersul directorului Penitenciarului nr. 13 Chișinău, privind soluționarea chestiunii prevăzute de art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****, și s-a stabilit spre executare în privința condamnatului Șepeli Nicolae ***** termenul de pedeapsă rămas neexecutat de 7 luni și 25 zile închisoare, conform încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.02.2019.

4. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, s-a dispus înlăturarea omisiunii vădite admisă în dispozitivul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul, Ciocana din 16.04.2026, prin completarea acesteia după cum urmează: „începutul executării termenului de pedeapsă se calculează din momentul pronunțării prezentei încheieri”.

5. Nefiind de acord cu încheierea în cauză, la data de 30.04.2026, avocatul Grecu Denis în interesele condamnatului Șepeli Nicolae ***** a declarat recurs prin care a solicitat casarea încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respins demersul privind soluționarea chestiunii în procesul de executare a pedepsei condamnatului Șepeli Nicolae *****, și emiterea unei încheieri interlocutorii în privința judecătorului care a pronunțat încheierile contestate.

6. Întru susținerea recursului s-a invocat faptul că, în speță nu este vorba despre o eroare juridică simplă, judecătorul conștient și intenționat denaturează conținutul normelor legale pentru a crea aparența aplicabilității acestora speței examinate și, în final, pentru a justifica admisibilitatea demersului absurd al autorității penitenciare, soluția având un impact grav pentru justiția penală autohtonă deoarece practic distruge drepturile și libertățile fundamentale, care nu pot fi restrânse în alt mod decât este prevăzut de Constituția RM, precum și Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertățile Fundamentale. În această ordine de idei afirmăm că este gravă afirmația categorică a judecătorului, ceea ce nu ar putea invoca un observator independent

că, „deși legislația nu reglementează expres mecanismul revocării grațierii și al reluării executării pedepsei, aceasta nu poate conduce la imposibilitatea realizării efectelor Juridice ale actului de autoritate emis de Președintele Republicii Moldova”. La caz, Decretului Președintelui Republicii Moldova, nr.536-X din 19.02.2026, prin care s-a retras grațierea acordată lui Șepeli Nicolae *****, prin Decretul nr.418-IX din 11.04.2022, este absolut inadmisibil într-un stat care pretinde a fi un stat de drept și democratic, având în vedere că la emiterea acestuia nu s-a ținut cont nici de prevederile relevante ale Constituției și nici de cadrul legal aplicabil institutului de grațiere. Cu referire la competența autorității publice pârâte și cadrul normativ pentru revocarea grațierii, din start, accentuăm că textul art.88 lit.e) din Constituția Republicii Moldova consacră expres competența Președintelui Republicii Moldova în materia acordării grațierii individuale. Norma constituțională este clară și limitativă sub aspectul conținutului atribuției conferite. Ea reglementează un drept de clemență individuală, dar nu și o competență distinctă, autonomă și ulterioară de a revoca, retrage ori a desființa grațierea deja acordată. Totodată, art. 72 alin. (3) lit. n) și lit. o) din Constituție prevede că infracțiunile, pedepsele, regimul executării acestora, precum și acordarea amnistiei și grațierii se reglementează prin lege organică. Această rezervă constituțională este esențială, deoarece orice mecanism juridic care ar permite reluarea executării pedepsei, inclusiv după acordarea grațierii ține de un domeniu rezervat competențelor legiuitorului, iar nu de aprecierea unilaterală a autorității executive sau administrative. Or, efectul juridic esențial al grațierii constă în liberarea persoanei, totală sau parțială, de executarea pedepsei. În mod inevitabil, „revocarea” ulterioară a grațierii urmărește reluarea sau reactivarea executării pedepsei, deci o ingerință directă în sfera executării unei sancțiuni penale. O asemenea ingerință poate avea loc numai în cazurile și condițiile expres prevăzute de lege organică, iar în lipsa unei norme clare care să permită readucerea persoanei în câmpul executării pedepsei după acordarea grațierii, apare imprvizibilitatea raportului juridic înființat prin actul administrativ contestat și încălcarea directă a CEPO. În această ordine de idei, important este că nici legea organică ce guvernează aplicarea institutului de grațiere nu prevede posibilitatea revocării ulterioare a grațierii deja acordate, mai ales după expirarea termenului de probă (art. 108 Cod Penal, art.273 Cod Executare). Dimpotrivă, art. 111 alin.(I) lit.e) Cod Penal confirmă caracterul definitiv al efectelor actului de grațiere, stabilind că persoanele eliberate, potrivit actului de grațiere, de executarea pedepsei pronunțate prin sentința de condamnare se consideră ca neavând antecedente penale. În plus, pct.28 din Regulamentul privind procedura de examinare a cererilor de grațiere și de acordare a grațierii individuale persoanelor condamnate, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.894 din 18.04.2023, prevede expres că decizia privind acordarea grațierii sau respingerea cererii de grațiere este definitivă. Astfel, prin emiterea Decretului nr.536-X din 19.02.2026, Președintele nu a exercitat o competență prevăzută de lege, ci a pretins existența unei competențe noi, neprevăzute de ordinea juridică a Republicii Moldova, prin care în final s-a restrâns dreptul la libertate a reclamantului. O asemenea intervenție contravine art. 17 și 18 CEDO, art.54 alin.(2), (3) și (4) din Constituția Republicii Moldova, art.21, 53 și 57 Cod Administrativ, care consacră principiul legalității și regula că activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea competentă și în limitele competenței legale.

Prin urmare, decretul nominalizat, fiind în esență un act administrativ individual devaforabil, a fost contestat în ordinea contenciosului administrativ, însă judecătorul de instrucție a ignorat și acest fapt. La caz, la data de 15.04.2022 Șepeli Nicolae, „a fost eliberat din Penitenciarul nr. 3 - Leova”, astfel încât Penitenciarul nr. 13 Chișinău nu este instituția care a executat pedeapsa stabilită lui Șepeli Nicolae ***** pentru fapta, pentru care acesta a fost grațiat, ci doar instituția în care acesta se află în prezent în legătură cu executarea unei măsuri preventive dispuse într-o altă cauză penală, distinctă atât sub aspect factual, cât și juridic. Astfel, simplul fapt că Șepeli Nicolae ***** este deținut actualmente în Penitenciarul nr. 13 Chișinău nu conferă acestei instituții calitatea de „organ sau instituție care execută pedeapsa”, în sensul art. 470 alin. (1) Cod de procedură penală. Dimpotrivă, Penitenciarul nr.3-Leova este instituția care, eventual, ar putea invoca chestiuni ce țin de executarea pedepsei aplicate în speță lui Șepeli Nicolae *****, iar instanța competență teritorial este Judecătoria Cîmislia, ca instanță din raza de activitate a instituției respective. Prin urmare, a fost grav încălcat art. 25 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală. precum și art.6 (1) CEPO, sub aspectul încălcării dreptului la judecarea cauzei, sale de o instanță competentă. Mai mult ca atât, instanța a ignorat și faptul că Penitenciarul nr.13-Chișinău, în susținerea demersului invocă două probleme legate de executarea pedepsei (art.469 alin.(1) pct.17) și pct.18) Cod de procedură penală), însă instanța admițând acest demers și constatând la direct că, problema abordată este importantă și urmează explicată, totuși se abține de la examinarea temeiului respectiv prevăzut de pct. 17) și se expune doar pe temeiul prevăzut de pct. 18, actul judecătoresc fiind nemotivat în această parte (încălcarea art.6 (1) CEDO). În lipsa unui asemenea temei expres, art. 469 alin. (1) pct.18) Cod de procedură penală, nu poate fi interpretat extensiv pentru a crea un temei legal nou, în special unul defavorabil persoanei eliberare de răspundere penală. Însuși, autorul demersului recunoaște în mod expres că „legea procesual-penală nu reglementează un mecanism administrativ automat de recalculare în asemenea situații”. Or, în materie excepțional-penală. orice ingerință în libertatea persoanei trebuie să se întemeieze pe o normă clară, expresă și previzibilă. Separat, art. 469 alin. (1), pct. 15) Cod de procedură penală, reglementează expres chestiunile privind „liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei”, ceea ce demonstrează că legiuitorul a prevăzut expres procedurile privind stingerea executării, însă nu a prevăzut o procedură de reluare a executării după stingerea ei prin grațiere și nici o procedură de recalculare a unui termen rămas neexecutat după pretinsa revocare a decretului de grațiere. Totodată, urmează a menționa că legea nu prevede competența judecătorului de instrucție de a calcula autonom termenul rămas de pedeapsă stinsă definitiv prin actul de grațiere, astfel încât din start urma a fi pusă în discuție în principiu posibilitatea reluării executării pedepsei după revocarea grațierii, individuale, competența jurisdicțională și apoi calcularea termenului rămas neexecutat, circumstanțe necunoscute cazului.

7. Mai invocă avocatul că, anterior condamnării pronunțate în Federația Rusă. Șepeli Nicolae ***** prin ordonanța din 07.02.2017, emisă de Anatol Pitei, Procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a fost recunoscut în calitate de victimă traficului de ființe umane pe cauza penală pornită după semnele infracțiunilor prevăzute

de art. 217 alin. (4), lit. b), art. 165 alin. (1) lit. a) Cod Penal al RM, în legătură cu fapte pentru care a fost condamnat în Federația Rusă, în temeiul sentinței din 09.11.2017. Conform art. 165 alin. (4) Cod Penal al RM, Victima traficului de ființe umane este absolvită de răspundere penală pentru infracțiunile săvârșite de ea în legătură cu această calitate procesuală. Ordonanță din 07.02.2017 nu a fost anulată și, în cuda poziției primei instanță, este una obligatorie și nu necesită reconfirmare de către instanță în baza sentinței definitive.

8. Indică avocatul că, deși legea penală garantează victimei traficului de ființe umane absolvirea de răspundere penală, totuși cadrul legal național nu instituie mecanismul clar de realizare acestor garanții. Anume din acest motiv, Procuratura Generală a aplicat institutul de grațiere prezidențială, alte instrumente la acea etapă erau inefficiente. În cazul lui Șepel Nicolae, grațierea reprezintă un instrument de realizare a garanțiilor prevăzute de art. 165 alin. (4) Cod penal, având un caracter subsecvent în raport cu dreptul de a nu fi tras la răspundere penală pentru fapta săvârșită. Prin urmare, revocarea grațierii, în principiu, nu ar putea autonom crea premiză pentru readucerea persoanei în statut de condamnat, tară a fi abrogat statutul acestuia de victimă traficului de ființe umane. Respectiv, argumentul penitenciarului potrivit căruia termenul de pedeapsă rămas neexecutat ar urma să fie calculat de la data expirării măsurii preventive a arestului aplicate lui Șepeli Nicolae ***** într-o altă cauză penală este lipsit de suport normativ. Legea nu prevede că existența unei măsuri preventive într-un alt proces penal suspendă de drept curgerea perioadei de probațiune stabilite prin decretul de grațiere și nici că aceasta ar începe să curgă ulterior, de la data încetării acelei măsuri preventive. Ba mai mult, Șepel Nicolae a fost arestat pe o altă cauză la data de 19.02.2026, mult mai târziu după expirarea perioadei de probațiune. Nici faptul invocat de Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, potrivit căruia Șepeli Nicolae ***** după grațiere nu a fost luat la evidență de către organul de probațiune nu poate fi imputat acestuia și nu poate constitui, prin el însuși, un temei juridic pentru concluzia că perioada de probațiune nu ar expira și că termenul pedepsei de 07 luni și 25 zile ar fi rămas „integral neexecutat”, deoarece obligațiile ce țin de supravegherea persoanei eliberate aparțin doar autorităților [art.273 alin.(2)-(3) Cod de executare]. O eventuală omisiune administrativă a autorităților competente în procesul de evidență sau supraveghere nu poate fi convertită într-o consecință execuțional-penală defavorabilă persoanei, în lipsa unei obligații legale exprese încălcate de aceasta. Or, Șepeli Nicolae nu a fost obligat la careva acțiuni suplimentare în vederea executării actului de grațiere. Având în vedere prevederile legale menționate, rezultă că procedura administrativă a grațierii este concepută cu efect final, iar nici-o normă legală nu instituie posibilitatea revocării grațierii deja acordate, nefiind instituită o procedură expresă prin care, după stingerea executării pedepsei prin grațiere, să poată fi reluată executarea pedepsei, recalculat termenul rămas sau repus în curs termenul de probațiune. Astfel, instanța nu poate să-și modifice proprie decizie, chiar dacă ulterior pronunțării a realizat că a admis o eroare, excepția fiind doar înlăturare omisiunilor evidente în ordinea art. 248 – art. 250 Cod de procedură penală. Însă, normele nominalizate nu se aplică speței, instanța emițând o soluție arbitrară, or înlăturarea omisiunilor poate fi aplicată doar chestiunilor tehnico-materiale indiscutabile. La caz, Penitenciarul nr. 13 Chișinău a solicitat concret calcularea termenului de ispășire a pedepsei

rămase din data expirării mandatului de arestare pe o altă cauză penală, instanța admitând demersul în sensul formulat fără nicio rezervă, astfel încât logic era dacă momentul stabilit de instanță era să coincidă cu cerința admisă (deși este evident ilegală și neprevăzută de lege penală), de altfel instanța urma să admită demersul parțial și să stabilească o alta modalitate de calcul al termenului pedepsei. Însă instanța nici măcar nu a intrat în esența calculelor prezentate de autoritatea penitenciară.

9. Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de procedură penală, alin. (1) recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Alin. (2) instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

10. Procurorul, condamnatul și avocatul acestuia au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru referințe sau completări la cererea de recurs.

11. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

Aprecierea Colegiului Penal

12. Judecând recursul declarat la caz în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către avocatul Grecu Denis în interesele condamnatului Șepeli Nicolae *****, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026 – privind soluționarea demersului, precum și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026 – privind corectarea erorii materiale, urmînd a fi casate integral, cu adoptarea unei noi hotărîri, prin care demersul directorului Penitenciarului nr. 13 Chișinău, în conformitate cu prevederile art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, privind soluționarea chestiunilor apărute în procesul executării pedepsei în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****, urmează a fi respins ca nefondat, reieșind din următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

13. Conform prevederilor art. 449 alin. (2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărîri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

14. În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

15. Astfel, conform prevederilor art. 469 alin. (1), pct. 18) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, și anume: pct. 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităților care apar la

punerea în executare a pedepselor; pct. 18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați.

16. În conformitate cu prevederile art. 470 alin. (1) Cod de procedură penală, chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct. 1)-4), 6)–16),17¹) și 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa sau, după caz, de Colegiul specializat anticorupție al Judecătoriei Chișinău.

17. Reieșind din prevederile legale consfințite de art. 471 alin. (1) Cod de procedură penală, chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) și 14) din prezentul cod se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, după caz, de judecătorul de instrucție din cadrul Colegiului specializat anticorupție al Judecătoriei Chișinău, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte ale art. 469 alin. (1) din prezentul cod se soluționează de către judecătorul de instrucție, după caz, de Colegiul specializat anticorupție al Judecătoriei Chișinău, la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1) și 2) din prezentul cod se efectuează în condițiile prevăzute la art. 266 și 267 din Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct. 1), 2), 4), 7)–9) din prezentul cod, instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 3) din prezentul cod – și raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

18. La data de 26.02.2026, Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău a înaintat instanței de judecată un demers privind soluționarea chestiunilor în procesul executării pedepsei, în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****, prin care solicitat stabilirea spre executare a termenului rămas neexecutat din pedeapsa aplicată, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.02.2019, deținutului Șepeli Nicolae *****, de 7 luni și 25 zile, cu dispunerea calculării termenului de pedeapsă rămas neexecutat de la data expirării termenului de arest preventiv aplicat deținutului Șepeli Nicolae *****.

19. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, a fost admis demersul directorului Penitenciarului nr. 13 Chișinău, privind soluționarea chestiunii prevăzute de art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****, și s-a stabilit spre executare în privința condamnatului Șepeli Nicolae ***** termenul de pedeapsă rămas neexecutat de 7 luni și 25 zile închisoare, conform încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.02.2019.

20. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, s-a dispus înlăturarea omisiunii vădite admisă în dispozitivul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul, Ciocana din 16.04.2026, prin completarea acesteia după cum urmează: „începutul executării

termenului de pedeapsă se calculează din momentul pronunțării prezentei încheieri”.

21. Analizînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, Colegiul Penal consideră că, instanța de fond pripit și nejustificat a conchis că, la caz s-au identificat circumstanțe ce ar constitui temei pentru intervenție și concretizare la capitolul termenului pedepsei închisorii pasibil spre executare de continuare în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****.

22. În acest context urmează a se reține că, instanța de fond pripit și contradictoriu a constatat prezența de neclarități la capitolul executării pedepsei închisorii de 11 ani, numită prin sentința Judecătoriei orașului Starii Oskol, regiunea Belgorod, Federația Rusă, din 09.11.2017, preluată spre executare pe teritoriul Republicii Moldova, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.02.2019.

23. Așadar, Colegiul penal reține că în cauza dată nu se identifică neclarități cu privire la termenul pedepsei care urmează a fi executat de condamnatul Șepeli Nicolae *****. Din conținutul actelor anexate la materialele cauzei rezultă atât termenul total al pedepsei, cât și partea rămasă neexecutată, astfel încât nu se justifică intervenția instanței pentru stabilirea acestor aspecte.

24. Din conținutul demersului înaintat de administrația Penitenciarului nr.13-Chișinău, rezultă că ultimul nu a invocat existența unei neclarități la capitolul executării pedepsei rămase neexecutate de către Șepeli Nicolae *****.

25. Or, asemenea chestiuni nu reprezintă neclarități în sensul art.469 alin.(1) pct.18) Cod de procedură penală, deoarece instanța intervine în această procedură doar pentru a clarifica aspecte neclare apărute la executarea unei hotărâri judecătorești, nu însă pentru a stabili suplimentar modul de executare a pedepsei atunci când termenul și întinderea acesteia sunt deja determinate.

26. În consecință, Colegiul penal concluzionează că în cauza dedusă judecății nu exista o neclaritate susceptibilă de a fi înlăturată în procedura reglementată de art.469 alin.(1) pct.18) Cod de procedură penală, iar intervenția instanței de fond a depășit limitele atribuțiilor conferite de lege judecătorului de instrucție în faza executării hotărârilor penale.

27. Urmare celor expuse, Colegiul Penal va dispune admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu adoptarea unei noi soluții, prin care va casa atât încheierea privind soluționarea demersului Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, în procedura de executare a pedepsei închisorii condamnatului, cât și a încheierii privind înlăturarea omisiunii, și va respinge integral demersul directorului Penitenciarului nr. 13 Chișinău, în conformitate cu prevederile art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, privind soluționarea chestiunilor apărute în procesul executării pedepsei în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****.

28. Conducîndu-se de prevederile art. 447 – art. 449 alin. (1), pct. 2) lit. b) Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

DECIDE:

Se admite recursul declarat de către avocatul Grecu Denis în interesele condamnatului

Șepeli Nicolae *****.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, privind soluționarea chestiunilor apărute în procesul executării pedepsei în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****, și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.04.2026, privind înlăturarea omisiunii, a rejudeca cauza cu adoptarea unei noi hotărâri după cum urmează:

Se respinge ca nefondat demersul directorului Penitenciarului nr. 13 Chișinău, în conformitate cu prevederile art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, privind soluționarea chestiunilor apărute în procesul executării pedepsei în privința condamnatului Șepeli Nicolae *****.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Spoială Alexandru

Judecătorul

Mihail Proca

Judecătorul

Bologan Ana